

URBAN TRIBE

Refleksion over malerier af Jonna Pedersen

De er som stammer, blot i modernitetens regi. Det drejer sig om unge, veluddannede mennesker af begge køn. Ofte single, ofte fokuseret på karriere. Travle – og dog cool. Hele tiden på vej nye steder hen. Bevidste om det liv, de ønsker at leve. Bevidste om livsstil og design. Selvsikre – og dog ikke. Alle fanget ind af tilværelsens ulidelige lethed. Og af globaliseringens evigt snurrende karrusel.

Disse stammer lever i den moderne storby. De har deres egne ritualer. De omgiver sig med ting. Smagfulde ting. En verden med smukke overflader og fascinerende facader.

Det er en verden, hvor det drejer sig om at *se ud*. En verden, hvor man hele tiden *spejler* sig i tingene og hvor man helst skal kunne *kontrollere* sine oplevelser.

Det er denne verden, som maleren Jonna Pedersen beskriver i sin nyeste serie af malerier. Det gør hun med en eminent sans for ”iscenesættelse” af modernitetens mange koder og iøjefaldende ikoner. Hun har et skarpt blik for moderne kompositioner og deres paradoksale blandinger af det moderne og retro.

Hendes billeder har dog også andre afsæt. Det vil ikke være forkert at sige, at hun har ladet sig inspirere af det konkrete maleri, ligesom man også aner en tidlig interesse for det figurative. Alligevel vil man mest præcist placere hendes malerier inden for et abstrakt univers.

Jonna Pedersens malerier kan virke bevidst stilrene. Men de driller ikke desto mindre hele tiden lidt ved at indeholde stærkt spontane elementer. Hun balancerer ofte på en line mellem det kontrollerede og det spontane. Hun bruger selv formuleringen, at hendes billeder dannes i feltet mellem det bevidste og det ubevidste. ”Hvis man planlægger et maleri alt for meget, går der noget vigtigt tabt,” har hun engang sagt.

Derfor tør hun også godt indrømme, at *tilfældigheden* spiller en vigtig rolle i hendes maleri. Den griber hun med en præcis sans for timing - og den inkorporerer hun i billedfladen, og skaber dermed en indre spænding i det enkelte maleri, som gør, at man som beskuer hele tiden fascineres. Det er som om, hun har fanget det endelige udtryk i et ”ubevogtet øjeblik”.

Det er tydeligt, at hvert enkelt billede er resultatet af en dialog mellem kunstner og værk. Det kan aflæses. For malerierne er aldrig *for* perfekte, selv om de kan være smukke. De kan godt have en vis nervøs, dirrende energi over sig – og det klæder dem.

Jonna Pedersen bevæger sig som en nysgerrig flanør rundt i storbyens pulserende univers. Hun laver frapperende billeder af det, hun ser, og hun bearbejder sine motiver med såvel originalitet og nerve.

Det bliver spændende at se, hvor hendes nysgerrighed næste gang fører hende hen.

Ole Lindboe

redaktør af Magasinet Kunst og forfatter til en lang række kunstbøger